

Katarzyna Głowacka

"Gorycz i pasja", Mieczysław
Dąbrowski, "Miesięcznik Literacki"
nr 4 (1983) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 27/2 (92), 216

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DĄBROWSKI Mieczysław: Gorycz i pasja. "Miesięcznik Literacki" 1983 nr 4 s. 42-50.

Artykuł poświęcony poezji M. Czuchnowskiego, przede wszystkim pierwszym tomikom poety: "Poranek goryczy" i "Kobiety i konie". Autor analizuje poszczególne wiersze, interpretuje różne, sprzeczne niekiedy wobec siebie, tendencje, wydobywa wątki młodopolskie (dekadentyzm, zmysłowość) i awangardowe. W omawianych tomach widzi zapowiedź rozwoju dwóch podstawowych elementów dalszej drogi twórczej Czuchnowskiego - ścieranie się dojrzałej, spokojnej refleksji z motywami dramatycznego niepokoju, nieokiełznanej siły.

BP/92/16

K.G.

DOKTÓR Roman: Ironia w liryce Ignacego Krasickiego. "Pamiętnik Literacki" 1983 z. 3 s. 31-63.

Autor, przytaczając szereg przykładów, śledzi sposoby posługiwania się ironią i jej odmianami w twórczości Ignacego Krasickiego. Nie omawia sposobów jej budowania, lecz bada funkcje, jakie zostały świadomie przez autora założone lub jakie dają się dziś odczytać. Funkcje pełnione przez różne rodzaje ironii dzieli na trzy zasadnicze grupy: ośmieszenie, pocucie, potępienie. Omawia i analizuje każdą z grup.

BP/92/17

D.B.